

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 112.

Ehvende Session.

39te Møde.

Lørdagen den 26de Januar.

(Fortsat)

C. C. Møller (fortsat): Alle disse Realskolers Bestyrere ville komme med Forsdringer paa Statskassen; thi, naar Sorø Akademies Fonds ere opbrugte, saa vil det gaae paa Finantskassen. En æret Rigsdagsmand har her indbragt et Forslag, som vi gif ind paa, nemlig at Staten skulde understøtte en Realskole, som skal oprettes i Thisted; men hvad er nu rimeligere, naar denne Skole faaer fortjenstfulde Bestyrere, hvad vi jo Alle maae ønske, end at see en kommende Rigsdagsmand for Thisted at foreslaae, at da Staten nu har hjulpet til at oprette Skolen, saa maa den ogsaa hjælpe til at pensionere dens fortjenstfulde Institutbestyrer. Men det er ikke alene Kjøbstæderne, hvorfra vi maae vente, at Institutbestyrerne og alle de, der forestaae Realskolerne, ville komme til os og ligesom overhænge os med Begjæring om Pension, men der er ogsaa paa Landet mange fortjenstfulde Lærere og Bestyrere af disse Bondehøjskoler, som nu oprettes overalt. Der er saaledes i det sydvestlige Sjælland en Mand, som baade har et Opdragelsesinstitut og tillige en Højskole, og han har sin begavede Talsmand her i Rigsdagen; men vil ikke denne Mand ogsaa i sin Tid komme og forlange Pension, og vil han ikke ogsaa finde en begavet Talsmand, som vil vise, at det vilde være saare uretfærdigt, om denne Mand, som har havt en saa udvidet Virksomhed, og underviist og veiledet saa Mange, ikke ogsaa fik

Pension? Jeg vender tilbage til, at jeg vilde gerne votere Pension til Professor Maribo, naar vi dermed kunde sige stop, men det kunne vi ikke. Saasnart vi gjøre det første Skridt, saa ere vi nødsagede til, ifølge en nødvendig Conseqvent, at blive ved at votere Pension baade til alle Institutbestyrere, som ere for-tjente, og til alle dem, der have gjort sig for-tjente af Skoleunderviisningen eller Ungdommens Veiledning. Jeg seer en talrig Skare af disse Mand, rigtignok med Kjøbenhavns Institutbestyrere i Spidsen, — det er dem, som Opmærksomheden isærdeleshed vil være rettet paa —, med Egekrandsen om deres Hoveder komme til Folkets udvalgte Mand og bede, at de nu ville paaskjønne deres langvarige Virksomhed; hvad de have fortjent, ja, det tale de ikke om, men deres Fortjeneste ville de have, at vi skulde paaskjønne, og derfor ville de have, at vi skulde votere dem Pension af Statens Finantser. Efter dem kommer der en talrig Skare af Institutbestyrere fra Kjøbstæderne, og endelig kommer der vel en mindre, men ikke mindre agtværdig Skare af Institutbestyrere fra Landet, og jeg veed sandelig ikke, hvad vore Efterkommere vilde sige, naar de saaledes overvældes af alle disse Ansøgere (Latter). Jeg troer virkelig, at det er bedre, at vi sige Nei fra Begyndelsen af, og ikke berede vore Efterfølgere her i Rigsdagen de sørgelige Conseqventer af denne Indrømmelse. Derfor den høitagtede Cultusminister vilde sige: „Denne Mand har stor Fortjeneste, og vi erkende det, men han er trykket af mange Forhold, Lærerne ved hans Skole begjære forøget Løn; han har et Locale, hvoraf han maa betale forhøiet Huusleie, han trykkes som saa mange Andre af Dyrtiden, vil derfor ikke Forsamlingen vo-